

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 877/2023
14.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Вукашина Јеринића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 213/21 од 10.02.2023. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 109/23 од 22.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вукашина Јеринића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 213/21 од 10.02.2023. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 109/23 од 22.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 213/21 од 10.02.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци, која ће се извршити тако што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, без електронског надзора, а ако окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у затвору. Истом пресудом, одређено је да ће се окривљеном у изречену казну затвора урачунати време проведено у притвору од 27.01.2023. године до 10.02.2023. године. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 109/23 од 22.05.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, и пресуда Основног суда у Сомбору К 213/21 од 10.02.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Вукашин Јеринић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без означавања конкретне повреде закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду уз наредбу да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Вукашин Јеринић, у захтеву за заштиту законитости не означава повреду закона због које подноси захтев у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, али из образложења захтева произилази да захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да се у радњама окривљеног не стичу обележја кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ у вези члана 61. КЗ за које је оглашен кривим, јер окривљени нема својство службеног лица, а отпремница не представља службену исправу.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване, а како су исти истицани и у поступку по редовном правном леку, то овај суд, прихватајући разлоге дате на страни страни 3, у ставу другом и трећем образложења пресуде другостепеног суда, као довољне, аргументоване и јасне, на ове разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

И по налажењу Врховног суда, отпремнице, као предмет извршења конкретног кривичног дела из члана 357. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, су службене исправе са неистинитом садржином које је окривљени АА, као одговорно лице у привредном друштву, употребио. Отпремнице су издате у оквиру пословања привредног субјекта, па представљају доказ промета робе тачно одређене по врсти и по количини. Поред формалне исправности, садржина отпремница мора одговарати стварном промету робе, због чега она представља доказ о врсти и количини робе у промету што представља правно релевантне чињенице. Оне су, према томе, у конкретном случају, садржински неистините, а употребио их је окривљени у својству одговорног лица, те у његовим радњама описаним у изреци пресуде стоје сва обележја кривичног дела из члана 357. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ у вези члана 61. КЗ за које је оглашен кривим.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вукашина Јеринића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић